

La fira d'Olot

La Fira de Sant Lluç d'Olot fa set-cents anys, i en Jordi Casas, el nostre corresponsal a la Garrotxa, ha escrit un llibret explicant-ne els orígens i l'evolució. Ell i l'alcalde em van demanar de fer-ne la presentació, i allí em tenien divendres al vespre, tot i que em semblava que pels meus orígens no era la persona més indicada. A Mataró també teníem una fira igualment impulsada pel rei Jaume II en la mateixa època, i aquesta fira, pel nostre mal cap, fa pocs anys va deixar de celebrar-se. Si la d'Olot és per Sant Lluç, a la tardor, la nostra se situava a la Pentecosta, entre la primavera i l'estiu. Va anar decaient, no se'n va saber fer la renovació, i un any ja no hi va haver fira. El llibret d'en Casas demostra que la d'Olot, que era ramadera en principi, ha estat en crisi i s'ha hagut d'anar reinventant sempre, sobretot en els últims anys, que vol dir en els últims cent. Ara la té aguda però els olotins no estan pas disposats de deixar-se-la perdre. "Ens l'estimem massa." Aquest va ser el problema a Mataró: vam deixar d'estimar la nostra fira. Els meus conciutadans no ho sé, però jo l'enyoro. Quan ve la Pentecosta el sol fa una inclinació i els arbres desprenen una olor que em transporten a la fira de quan era petit i noto un buit. Si els olotins prescindissin de la seva, arribaria Sant Lluç i tindrien la sensació de qui està desorientat i no sap què li passa. Els humans portem un rellotge intern que fa que no toquem ni quarts ni hores si no se li dóna corda. Olotins, heu de donar corda al rellotge de la fira. Així mateix els ho vaig dir.

Vaig arribar a Olot pels túnels de Bracons, la ruta més curta i econòmica sortint de Mataró, com també de Barcelona. "Els túnels ens han acostat a una hora i deu de Barcelona", em diuen. "I els que s'hi havien oposat?" "Són els primers a utilitzar-los." Com que els túnels són d'anada i tornada, els suggereixo que portin cap a la fira la gent de Barcelona i la seva àrea, que som molt bellugadissos, necessitem airejar-nos i projectem molta curiositat per les demostracions comercials, sobretot si van acompanyades d'un bon tec. "Sempre que ens acolliu amb cordialitat", afegeixo. Això dels pixapins i els camacos fa gràcia a condició que no se n'abusi.

La fira que a Barcelona té més èxit és la del mòbil. En teoria hauria de ser la més fracassada perquè els mòbils s'han inventat precisament per evitar els desplaçaments. "És que el contacte humà és imprescindible", diuen els seus organitzadors. Si és així, la fira d'Olot, que afavoreix aquest contacte des de fa set-cents anys, té molt camí guanyat.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 21-04-2015 Pàgina 2

-El Punt Avui. Nacional 21-04-2015 Pàgina 2

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/844512-la-fira-dolot.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesOpini%C3%B3&utm_source=rss&utm_medium=mesOpini%C3%B3&utm_campaign=rss